

Beszámoló Barcelona

Modla Csilla, Németh Péter, Surman Pál, Szászi Gyárfás és Tasi Anett

2023. április 23.-án indultunk Barcelonába. Kicsit izgultunk mindannyian, hiszen jónak ígérkezett a program és alig vártuk már, hogy megérkezzünk a fővárosba. Feladatunk elsősorban a feltérképezés és a kapcsolatépítés volt.

Jómagam már több Erasmus + mobilitást készítettem elő, illetve vettem is azokban tevékenyen részt, de mindig csak, mint kísérőtanár voltam jelen. Kissé szokatlan volt, hogy egy tanuló sincs velünk, nem kellett felhívni a figyelmet azokra a szabályokra, amelyeket be kell tartanunk, hiszen olyan Kollégákkal vehettem részt a mobilitásban, akik kitűnő pedagógusok, tudják a dolgukat.

Vasárnap indultunk a kora esti órákban a Liszt Ferenc reptérről, nagyjából 40 perces késés után. A repülőút kitűnő volt, a jegyemet az ablak mellé kértem, hogy tudjak fényképeket készíteni. Csodálatos képek születtek a levegőben. Nagyjából három óras volt a repülőút, mire Barcelonába érkeztünk. Izgalmas percek következtek, hiszen elvileg várt ránk a reptéri transzfer, amely elvisz bennünket a szálláshelyünkre. Kisvártatva csörgött is a telefonom és a buszvezető kérdezte, hogy merre járunk, nagyjából 20 perce vár ránk. Jeleztem, hogy lassan kint leszünk a reptér bejáratánál, csak még fel kell vennünk a bőröndjeinket. Így is tettünk, miután végeztünk a csomagok felvételével, kimentünk, beszálltunk a buszba és nagyjából 50 perc utazás után megérkeztünk a szálláshelyre, amelynek neve Residencia Sil volt.

A szállás tökéletes volt. Két szobát kapott a csapat, az egyikben Modla Csilla és Tasi Anett, a másikban Surman Pál, Szászi Gyárfás és Én (Németh Péter) voltam. Azt kell mondanom, hogy teljes mértékben megfelelt mindenki igényének a hely. Nagy konyha és étkező, lift, a szobákban pedig légkondicionáló berendezés, fürdőszoba és kényelmes ágyak voltak. Örömmel konstatáltuk, hogy minden megfelelő lesz a kint tartózkodás idejére és kellemes napokat fogunk eltölteni.

Másnap reggel megérkezett a Bamos kapcsolattartója, aki röviden tájékoztatott bennünket az elkövetkezendő néhány nap programjairól, illetve az adminisztrációs teendőkről. Ezt követően nyakunkba vettük a várost és első utunk a tengerpartra vezetett.

Leírni is nehéz volta az érzést, amikor megérkeztünk a partra. Pálmafák sora fogadott bennünket, majd kisvártatva kibukkant a víz. Áprilishoz képest nagyon sokan voltak a víz közelében, ami annak is köszönhető, hogy nagyjából 28 °C volt. Csak javasolni tudom azoknak, akik ebben az időben utaznak ki Spanyolországba, hogy mindenképpen vigyenek naptejet, nagyon könnyen le lehet égni ugyanis.

A parton büfék és éttermek sora volt, az egyik büfében megkóstoltuk a kávékat. Az emberek kedvesek és mosolygósak.

Miután eltöltöttünk pár órát a parton, úgy gondoltuk, hogy muszáj egy gyors városnézést is beiktatni, így felszálltunk a libegőre és átmentünk a víztest fölött, a szemben található hegy tetejére. Innét páratlan kilátás nyílt számunkra. Tibidabo után pedig tömegközlekedéssel visszamentünk a városba. Ha már itt tartunk, szeretnék pár gondolatot mondani a helyi közlekedésről. Nagyon sűrűn közlekednek a buszok, a metrók és a villamosok. Nagyjából 5-10 percen belül indulnak, azonban ha valaki fel szeretne szállni a buszra, akkor a kezével jeleznie kell, ellenkező esetben várhat a következőre (akkor sem áll meg a busz, ha sokan várakoznak a buszmegállóban).

Az első nap késő este értünk a szállásra, már mindenki éhes volt. Én kissé tartottam az ételektől, azonban nagyon hálás voltam a szervezőknek, mindig háromféle ételből lehetett választani, így soha senki sem maradt éhes.

Akárhova is mentünk a városban, szép és rendezett utak fogadtak bennünket. Sehol egy eldobott cigarettacsík, illetve törött üveg.

A város lakói nagyon ügyelnek arra, hogy ne legyen koszos és hulladékotól gazdag a városkép. Barcelonába nagyon sok olyan épület van, amely réginek tűnik. Ez persze csak részben igaz. Sok helyen voltunk, ahol azt gondoltuk, hogy az adott épület legalább 200 éves, majd kiderült, hogy nem több mint 30.

Öröm volt látni, hogy az emberek vigyáznak a tisztaságra és megbecsülik azt, amijük van. Amennyiben egy ház restaurálásra szorul, azonnal javítják. Úgy gondolom, hogy ez az igazi európai gondolkodásmód. Jó lenne, ha ebből jó pár pozitív tapasztalatot átvennénk mi is.

Természetesen a fogadó szerveztünk gondoskodott arról is, hogy a délelőttök hasznosan is teljenek. Mivel iskolánk a szakképzés egyik pillére, így több gyakorlati helyet meglátogathattunk. Többek között voltunk egy kovácsműhelyben, egy bútorkkal-, valamint elektronikai alkatrészekkel foglalkozó cégnél. Ezeken a gyakorlati helyeken több Erasmus + mobilitásban részt vevő diák tölti 3-4 hetes szakmai gyakorlatát, ahol kitűnő tapasztalatokat szereznek a szakmáról. A mi iskolánkba a felhozatalból elsősorban az építőipar, valamint az elektronika és elektrotechnika ágazatok profiljába tartozó szakmákról kaphattunk ízelítőt.

Jelezték a munkahelyek vezetői, hogy várják a magyar diákokat is, hiszen amellet, hogy gyakorlatra tesznek szert, az iskola elvégzése után, akár álláslehetőség is lehetséges. Úgy gondoljuk, hogy iskolánknak mindenképpen megfelelő lenne egy ilyen partneri kapcsolat, hiszen egyrészt diákjaink éles környezetben tudnák gyakorolni a szakmájukat, másrészt pedig az idegen nyelvet használhatnák. A spanyolok több nyelven is tudnak beszélni, a saját nyelvükön kívül megértik magukat angolul és olaszul is. Ez utóbbiról annyit mondanék, hogy az olasz és spanyol nyelv nagyon hasonló, akik nem ismerik valamelyik nyelvet, könnyen összekeverik őket.

Kollégáimmal úgy döntöttünk, hogy szabadidőnkben szervezünk még egyéb programokat is. Egyik délután elmentünk a focisták egyik „szentélyébe”, a Camp Nou Stadionba.

A Spotify Camp Nou, korábban Camp Nou, gyakran Nou Camp az FC Barcelona labdarúgó csapatának otthona Barcelonában, Katalóniában.

A stadion 1957-ben készült el, az akkori kicsinek bizonyuló Les Corts helyett, és Európa legtöbb néző befogadására alkalmas labdarúgó arénája lett. A stadionban múzeum is található a leghíresebb játékosok mezeivel és a csapatok kupáival.

Ha valaki meg szeretné tekinteni a stadiont, akkor nagyjából 30 – 35 EUR összeggel kell kalkulálnia. Ez az úgynevezett standard belépő, ami nem jogosít fel a játékosok öltözőinek megtekintésére, ha oda be akar menni, akkor 50 – 60 EUR árral kell terveznie. A stadion bejárása nagyjából 2,5 – 3 órát vesz igénybe, ekkor kényelmesen meg tudja nézni a múzeumot, be tudja járni a teljes stadiont és lemehet a gyephez (rá ugyan nem lehet menni, a képen is látható, hogy el van kerítve).

Barcelona másik nagy nevezetessége a Sagrada Família, vagyis a Szent Család Temploma. Ezt nemcsak kívülről, hanem belülről is megtekintettük.

A templom Antoni Gaudi remekműve. 2010. november 6.-án XVI. Benedek pápa bazilika rangjára emelte és megszentelte.

Az építése 1882-ben kezdődött és a tervek összetettsége miatt rendkívül lassan halad, jelenleg is munkálatok folynak rajta, elkészülte után a világ legnagyobb bazilikája lesz. Sorolják a szecesszióhoz, de kubista jegyeket is találtak rajta.

Nem lehet betelni a látvánnyal, ebben az esetben az a szabály érvényesül, hogy kívülről monumentális a falakon látható szobor kompozícióknak köszönhetően, belülről pedig inkább letisztult, a katolikus vallás megszokott „agyondíszítettsége” bent nem érvényesül. A színes üvegeknek köszönhetően a betűző délutáni nap pompás színvilágba öltözteti a templombelsőt. Lélegzet elállítva léptünk be, mindenkire nagy hatást tett a bazilika.

A Bamos szervezett részünkre egy látogatást a szállásunkhoz közel lévő természettudományi Múzeumba, a CosmoCaixa-ba. Spanyolországba szinte mindenhol érvényesül a „nagyság” kifejezés. Egy kicsit sem túlzó ez a megállapítás, hiszen maga a múzeum is több emeletből áll, lifttel vagy gyalogosan közelíthetőek meg a szintek. Kitűnő délelőtti program, ahol az

ember több órát tölthet el anélkül, hogy közben észrevenné az idő múlását. Nemcsak a gyerekek, de a felnőttek is le tudják kötni a figyelmüket.

A CosmoCaixa egy természettudományi múzeum, ami mind a gyerekek, mind pedig a felnőttek számára remek szórakozást nyújt, érdekes, interaktív és edukatív programokon keresztül.

Alapítói elkötelezettek a környezetvédelem iránt, maga az épület is páratlan, mivel egy része más és más fajtájú zöld növényekkel borított.

Különböző kiállítások, kreatív tervek, 3D planetárium emellett a trópusi esőerdő és a Földközi tenger ökoszisztémájával ismerkedhetünk meg a látogatás során.

Felejthetetlen élménnyel lettünk gazdagabbak, ha ismét Barcelonába járunk ide is el kell menni még egyszer.

Spanyolországban kardinális szerepet kap a környezetvédelem, illetve ügyelnek arra, hogy ahol csak lehet, hozzanak létre ligeteket, parkokat. Ezek egyike a „Labirintus Park”, vagy más néven Parc del Laberint. A Horta-Guinardó Barcelona harmadik legnagyobb kerülete, és a város északkeleti részén, a Gràcia és a Nou Barris kerületek között található. Jellemzője a hegyekből, dombokból és völgyekből álló egyenetlen felszínforma. Zöld területeinek sokasága miatt az egyik legvonzóbb hely azok számára, akik békét és csendet keresnek a szabad levegőn.

Kétségtelen, hogy ez a park a Horta és Guinardó városrész zöld ékköve. 1792-ben Domenico Bagutti olasz mérnök tervezte, a birtok tulajdonosa, Joan Desvalls, Llupià és Alfarràs márki kezdeményezésére.

Ez Barcelona legrégebbi kertje és a művészi kertészet páratlan példája, amely akkor érte el csúcspontját, amikor a márki leszármazottai Elies Rogent építész felügyelete alatt kibővítették a területet egy romantikus kerttel, virágágyásokkal, kis terekkel, magas fákkal és egy vízesés.

Erdős nevezetesség 55 hektárral, ebből 9 részben parkosított kert az akkoriban elterjedt neoklasszikus kerti ízlés szerint.

A telek tele van rejtett, felfedezésre váró zugokkal, amelyek egy részét mitológiai alakokat ábrázoló szobrok díszítenek. A park ad otthont a **Torre Soberana**-nak is, egy 14. századi vidéki háznak, amelyet a 19. században arabeszk stílusban újjítottak fel és díszítettek fel. A park a ciprusfából kialakított labirintusról kapta a nevét, és egy olyan találkozóhely, ahol a

Collserola-gerinc lábánál elhelyezkedő elbűvölő helyre látogató korosztálytól függetlenül eltöltheti szabadidejét.

Szerepelt még egy program a kínálatban, a Güell Park megtekintése. A Güell park (katalánul: *Parc Güell*) 17 hektáros nyilvános városi park kertekkel és építészeti különlegességekkel. Közigazgatásilag Barcelona Grácia kerületének La Salut negyedéhez tartozik.

A kert Antoni Gaudí tervei alapján épült 1900 és 1914 között. A kert névadója, Eusebi de Güell üzletember eredeti elgondolása alapján egy parkos kertvárosi városrész kialakításával bízta meg Gaudít, ám az épületek közül csak kettő készült el. 1926-tól vált nyilvános parkká.

A Güell park Gaudí művészi teljességét tükrözi: első, naturalista korszakának jegyeit viseli magán, annak az időszaknak a jegyeit, amelyben az építész tökéletesítette személyes stílusát. A természet szerves formái ihlették az alkotásait. A naturalista korszakának végére rengeteg új építészeti struktúrát valósított meg.

Ehhez járult még hozzá a katalán művész óriási kreatív szabadsága az ötletes ornamentikával együtt. Barokk sajátosság lelhető fel a nagy szerkezeti formákban, és legfőképp hiányzik belőle a klasszicista merevség.

A Güell Park megtekintésével zárult a tanári mobilitás Barcelonában. Mindannyiunk nevében mondhatom, hogy kihagyhatatlan program és élmény volt egyszerre. Bízunk benne, hogy a közeljövőben ismét el tudunk menni ide, akár a hagyományos diákok részére szervezett program keretében, akár tanári mobilitás folytatásaként. Köszönjük szépen a mobilitás szervezőinek, hogy ilyen színvonalas szakmai és kulturális programokat állítottak össze részünkre.